

Буквы: *и. і. ы.*

229. Буква *і.* пише ся вмѣсто *и* прѣдъ гласны и полъгласнѣ *й*; като: *пріатель Василій* и пр.

Забѣлѣжв. Въ старобългарскы - ты рѣкописны книги буква *і* е употрѣбена само на край рѣчь прѣди *е* слѣно съ неж (*ю*); като: *ученіе*, а въ всичкы другы случаи *е* писано *и*. Отъ съгласн-то на наши - ты учены зависи дали трѣбува да ся употрѣблява, както досега, и буквѣ *і*, или да ѡ изоставимъ, та само прѣди *е*, на край рѣчь слѣно да ѡ употрѣбляваме, както что е свойствено на българскый языкъ; както въ рѣчи: *здравіе, иланіе, піеніе* и пр.

230. Прилагателны имена съ усѣчено окончаніе въ срѣдній родъ на *е*, пишѣть ся въ пълно окончаніе у мъжскый родъ на *ій*; като: *горне, горній, сине, синій*, а всичкы другы прилагателны пишѣть ся съ *ый*; като: *добрый, святой* и пр.

Рѣчь *Міръ* (свѣтъ, вселенная) пише ся съ *і*, за отличіе отъ рѣчь *миръ* (тишина).

231. Буква *ы*, пише ся на мѣсто *и* въ слѣдующы-ты случаи:

а) Винителный падежъ множ. число отъ имена родъ мъжскый съ окончаніе въ ед. число на *ъ*; като: *народи (Им.) народы (Вин.)*

б) Имен. и Винит. падежи въ Мн. число отъ имена женскый родъ съ окончаніе въ ед. число на *а*; като: *жена, жены, (И. и В.) слава, славы* и пр.